

[Arbejdsministeren.]

hjælp til hjemrejse fra 1 gang månedlig til 1 gang ugentlig. Rejsehjælp foreslås ydet også til en arbejdssøgendes ægtefælle i tilfælde, hvor arbejde søges uden for hjemstedet. Det er desuden vedtaget, at der inden for den eksisterende lovgivnings rammer af arbejdsdirektøren gennemføres en forøgelse af satserne for starthjælp og etableringshjælp, ligesom man vil gå over til at yde bolighjælp som lån på lempelige vilkår i stedet for som hidtil garanti for lån.

Ved den revision af loven, som blev gennemført i 1970, bevirkede reglen om 1 års medlemskab som betingelse for adgang til dagpenge, at enkelte nyligt anerkendte arbejdsløsheds-kasser ville få ringere vilkår end tidligere for nye medlemmers adgang til dagpenge under ledighed. Problemet ordnedes midlertidigt ved en overgangsbestemmelse med henblik på nærmere overvejelse af en permanent løsning. Disse overvejelser er nu tilendebragt med en enig indstilling fra landsarbejdsnævnet og arbejdsdirektoratet om en udbygning af lovens § 54. Herved bliver den særlig lempelige regel for de unge, der har gennemgået en lærlingeuddannelse, gjort generelt gældende for alle, der har gennemført en egentlig erhvervsmæssig uddannelse til et fagligt område med arbejdsløshedsforsikring, således at uddannelsesformen ikke længere skal være afgørende for adgangen til at sikre sig imod følgerne af arbejdsløshed.

Dette kan også få betydning i forbindelse med udviklingen af de nye erhvervsmæssige grunduddannelser.

Fra Arbejdsløsheds-kassernes Samvirke og i øvrigt fra anden side har der været rejst kritik af den gældende bestemmelse om, at medlemmer, der oppebærer privat pension efter at være afskediget på grund af alder eller svagelighed, skal opfylde særlig strenge arbejdskrav for at kunne oppebære arbejdsløshedsdagpenge.

Regeringen er enig i, at denne kritik er velbegrunderet, og foreslår bestemmelsen ophevet. Herved øves retfærdighed over for nogle ældre, som ofte på grund af en beskeden pensionsydelse er blevet ringere stillet end andre i tilsvarende situation, men ændringen kan yderligere bevirke, at nogle ældre gennem arbejdsløshedsforsikringen be-

varer tilknytningen til arbejdsmarkedet noget længere end efter de hidtidige regler.

Endelig fremsættes forslag om ændringer i bestemmelserne om adgangen til arbejdsløshedsdagpenge for medlemmer, hvis ledighed skyldes, at de er ramt af strejke eller lockout. Ændringen tilsigter at sikre, at kun medlemmer af en arbejdsløsheds-kasse eller -afdeling, inden for hvis faglige område konflikt er iværksat, udelukkes fra dagpenge.

Herom og om det øvrige i forslaget indeholdte henviser jeg til lovforslaget og de dertil knyttede udførlige bemærkninger.

Jeg anbefaler herved lovforslaget til folketingets behandling.

Hermed har jeg endvidere den ære for det høje folketing at fremsætte *forslag til lov om ændring af forskellige lovbestemmelser om arbejderbeskyttelse. (Sikkerhedsrepræsentanter, børns arbejde, statistik over arbejdsulykker, arbejderbeskyttelsesfondets midler m. v.)*

I sin betænkning af 16. november 1968 henstillede folketingets udvalg vedrørende forslag til ændring af arbejderbeskyttelseslovene, at det blev taget op til overvejelse, hvorvidt bestemmelserne i de tre arbejderbeskyttelseslove burde samles i én lov, og hvorvidt udviklingen havde medført, at forhold, som i gældende love er udførligt reguleret i selve lovbestemmelserne, burde reguleres ved administrativt fastsatte bestemmelser.

På denne baggrund anmodede arbejdsministeriet arbejdsrådet om ved det af rådet nedsatte lovudvalg at tage de rejste spørgsmål op til overvejelse.

På grundlag af drøftelser i lovudvalget nedsatte hovedorganisationerne i december 1970 et fællesudvalg til viderebehandling af spørgsmålene hovedorganisationerne imellem.

Fra fællesudvalget fremkom i september 1972 en rapport til arbejdsrådet bl. a. indeholdende en række for hovedorganisationerne fælles synspunkter på videreførelsen af lovrevisionsarbejdet. I rapporten gives bl. a. udtryk for tilslutning til ønsket om samling af de 3 arbejderbeskyttelseslove i én lov og til, at alene hovedbestemmelser fastsættes i lovsform, medens detaljbestemmelser, herunder særregler for enkelte brancher, fastsættes administrativt.

[Arbejdsministeren.]

På det således foreliggende grundlag har arbejdsministeriet anmodet direktoratet for arbejdstilsynet om at ville udarbejde udkast til forslag til en samlet lov om arbejderbeskyttelse med hensyntagen til de i hovedorganisationernes fællesrapport indeholdte synspunkter og at foranledige arbejdet tilendebragt så betids, at lovudkastet kan forelægges til drøftelse i arbejdsrådet pr. 15. marts 1973 og lovforslag fremsættes i folketinget i maj 1973.

Jævnside med disse aktiviteter har arbejdsministeriet tidligt på året i 1972 nedsat en arbejdsmiljøgruppe med det formål at foretage en gennemgribende undersøgelse af de forhold, der påvirker arbejdsmiljøet, og inden udgangen af 1973 fremkomme med en redegørelse og forslag, der er egnet til drøftelse blandt arbejdspladsernes egne folk, i organisationerne og på det politiske plan, således at der efter en sådan debat kan tages stilling til, hvad der skal søges gennemført ad lovgivningsvejen, ved overenskomst mellem organisationerne eller på anden måde. Det er arbejdsmiljøgruppens hensigt at fremlægge sine overvejelser og forslag vedrørende de forskellige miljøspørgsmål etc., efterhånden som resultaterne af gruppens arbejde foreligger.

Uanset det således stedfindende arbejde med en gennemgribende revision af arbejderbeskyttelseslovgivningen har jeg fundet det rettest at fremsætte forslag til visse påtrængende ændringer i loven, for det første forslag om sikring i ansættelsen af sikkerhedsrepræsentanter og dernæst om tilvejebringelse af lovgrundlag for en ny statistik om arbejdsulykker og erhvervs sygdomme m. v.

For så vidt angår sikkerhedsrepræsentanter, lægger regeringen afgørende vægt på, at disse kan varetage deres hverv frit og uden frygt for afskedigelse eller andre represalier, ligesom det må sikres, at ingen behøver at afstå fra at deltage i sikkerhedsarbejdet af frygt for indtægstab. Det foreslås, at det ved loven pålægges arbejdsgiveren at afholde udgifterne ved sikkerhedsrepræsentantens udførelse af hvervet og godtgøre ham tab af indtægt i forbindelse hermed. For så vidt angår beskyttelse af sikkerhedsrepræsentanten i øvrigt — sikkerhed mod afskedigelse og anden forringelse af sikkerhedsrepræsentantens forhold — har

man fundet det naturligt, at sikkerhedsrepræsentanten stilles på samme måde som en tillidsmand. Det foreslås derfor, at der tillægges sikkerhedsrepræsentanter beskyttelse mod afskedigelse og anden forringelse af deres forhold på samme måde som tillidsmænd inden for vedkommende eller tilsvarende faglige område.

Med hensyn til spørgsmålet om ulykkesstatistik skal jeg henvide til, at den pligt, som arbejdsgiverne hidtil efter ulykkesforsikringsloven har haft til at anmelde arbejdsulykker, bortfalder ved dagpengereformens ikrafttræden, dog bortset fra pligten til at anmelde ulykker, der medfører død eller invaliditet. I lovforslaget foreslås det at bemyndige arbejdsministeren til at fastsætte regler om anmeldelse af arbejdsulykker m. v. Det er tanken, hvis lovforslaget gennemføres, at indføre en anmeldelsespligt, som vil give et bedre grundlag end hidtil for erhvervsulykkesstatistikken, bl. a. med henblik på at effektivisere arbejdstilsynets virksomhed med forebyggelse af arbejdsulykker.

Sygekasserne har hidtil betalt halvdelen af det samlede årlige bidrag til arbejderbeskyttelsesfondet. I lovforslaget foreslås det ved sygekassernes ophævelse den 1. april 1973 at lade staten overtage sygekassernes andel. Denne ordning må, som det siges i bemærkningerne til lovforslaget, betragtes som midlertidig, idet hele spørgsmålet om arbejderbeskyttelsesfondets virksomhed og finansiering er optaget til behandling i arbejds miljøgruppen.

Regeringen anser det dernæst for påtrængende nødvendigt, at der snarest iværksettes en omfattende indsats til fremme af sikkerheden på arbejdspladserne. Det foreslås derfor, at der i hvert af finansårene 1972-73, 1973-74 og 1974-75 ydes et ekstraordinært statstilskud til arbejderbeskyttelsesfondet på 3 mill. kr. til udbygning af fondets informations- og uddannelsesvirksomhed.

Herudover indeholder lovforslaget forslag om ajourføring af arbejderbeskyttelseslovene efter den skete udvidelse af undervisningspligten i henhold til folkeskoleloven og efter ændringen i 1971 af loven om reguleringspristal et nyt beregningsgrundlag for bidrag til arbejderbeskyttelsesfondet. Endelig foreslås der nogle ændringer som følge

[Arbejdsministeren.]

af, at direktoratet for ulykkesforsikringens opgaver er overtaget af sikringsstyrelsen og af den foreslåede ophævelse af ulykkesforsikringsrådet og endelig som følge af det af ministeren for forureningsbekæmpelse fremsatte forslag til en ny levnedsmiddellov, som bl. a. medfører, at det hygiejniske tilsyn med bagerier og konditorier udgår af arbejdstilsynets område.

Hermed skal jeg anbefale lovforslaget til hurtig og velvillig behandling i det høje ting.

Handelsministeren (Erling Jensen): Her ved har jeg den ære for det høje ting at fremsætte forslag til lov om ændring af søloven og loven om gennemførelse af konnossementskonventionen af 1924.

Lovforslaget er et resultat af det nordiske samarbejde, der igennem en årrække har fundet sted mellem de i de 4 nordiske lande nedsatte udvalg til revision af sølovgivningen. De af det danske sølovsudvalg tidligere fremsatte forslag om revision af søloven er gennemført ved lov nr. 159 af 27. maj 1964, lov nr. 227 af 8. juni 1966 og lov nr. 205 af 24. maj 1972.

Da jeg i januar 1972 fremsatte forslaget til sidstnævnte ændringslov, oplyste jeg, at de nordiske sølovskomiteer var i færd med at revidere sølovens regler om befording af gods og om befording af passagerer og rejsegods. Udvalgets 4. delbetænkning blev afgivet i maj 1972 (Betænkning nr. 642/72), og tilsvarende betænkninger blev samtidig afgivet af de svenske og norske sølovskomiteer.

Der er derefter ved et samarbejde mellem de pågældende departementer i de nordiske lande foretaget en bearbejdelse af de foreliggende komitéudkast for at opnå den størst mulige nordiske retsenhed, og det påregnes, at ensartede lovforslag vil blive fremsat i samtlige nordiske lande i de nærmeste måneder. Lovforslaget følger i det væsentlige det af sølovsudvalget udarbejdede udkast og har i første række til formål at indarbejde den i Bruxelles i 1968 vedtagne tillægsprotokol til konnossementskonventionen af 1924. Der er mellem de nordiske lande enighed om, at tillægsprotokollen snarest muligt bør tiltrædes, hvorved man opnår en tiltrængt ajourføring af de i 1924-konventionen fastsatte begrænsningsbeløb med hensyn til

rederens ansvar for tab af eller skade på godset, ligesom konventionen gøres bedre anvendelig på containertransport og andre moderne transportformer.

Med hensyn til befording af passagerer og rejsegods havde de nordiske sølovskomiteer oprindeligt søgt at gennemføre reglerne i to Bruxelles-konventioner om henholdsvis passagerbefording af 1961 og om befording af passagerers bagage af 1967. På grund af visse uoverensstemmelser mellem de 2 konventioners regler, navnlig for så vidt angår spørgsmålet om værning, arbejdes der i øjeblikket internationalt på at opnå en harmonisering af de 2 konventioner, og det vil antagelig vare et par år, før dette spørgsmål kan finde sin løsning på en diplomatisk søretskonference. Der har derfor under det nordiske lovsamarbejde været enighed om, at man ikke burde vente med en revision af passagerreglerne, navnlig for at få gennemført en ajourføring af de gældende søloves meget lave erstatningsbegrænsninger, der for passagerer er fastsat til 20.000 kr. og for køretøjer til 1.800 kr.

Under de førnævnte nordiske departementsforhandlinger er der i øvrigt opnået enighed om en forhøjelse af ansvarsbegrænsningsbeløbene for en passagers død eller tilskadekomst og for tab af eller skade på motorkøretøjer. Som det vil fremgå af bemærkningerne til lovforslaget, havde der fra svensk side været ønske om endnu højere ansvarsgrænser på dette område, bl. a. under hensyn til udviklingen i denne henseende inden for den internationale luftfart, og jeg må betragte det som meget vigtigt, at der nu er opnået enighed om ensartede nordiske regler på dette felt i betragtning af den meget omfattende passagertrafik mellem de nordiske lande.

Med hensyn til lovforslagets enkeltheder kan jeg i det hele henvise til de til lovforslaget knyttede bemærkninger, herunder til det danske sølovsudvalgs udførlige motiver, der er optrykt som bilag til lovforslaget.

Jeg skal endelig blot nævne, at der i lovforslagets § 2 er foreslået et par mindre ændringer i lov nr. 150 af 7. maj 1937 om gennemførelse af den internationale konvention af 25. august 1924 om konnossementer. Som det vil fremgå af bemærkningerne, har der under det nordiske lovsamarbejde været enighed om foreløbig at bevare denne